



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de vitio ieunare nolentium, ventrique indulgentium. cap. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Quid enim prodest corpus tenuare abstinentia, & prauas cupiditates ab animo non euellere? Si sic ieiunas, non Christum imitaris, sed diabolum, qui certe neque comedit, neque bibit, & tamen nunquam a sua peruersitate resipiscit. Sicut nec illi, quibus lamentantibus, quod ieiunando calamitatem negrent auertere, deus rñdit. *Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros reperitis, ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impie. Sicut ergo aurum luto sordidatum non splendet, ita nec ieiunium efficax est ad deum placandū, si vitia non cessant.* Ob hoc sane ad Ieremiam clamat dominus, Noli orare pro populo isto in bonum. Cū ieiunauerint, non exaudiā preces eorum, & si obrulerint holocausta & victimas, non suscipiam ea. Quod si propter vnum Ionatham, q̄ contra Saulis patris interdictum panis mellis gustauerat, deus iratus non dedit responsum, quomodo eum exaudiet, qui suae ecclesiae iussa contemnit.

*Isa. 63.**Jerem. 14**1. Reg. 14*

De vitio ieiunare nolētium, ventriq̄ indulgentium, Cap. XXIII.

Quamuis autē aliquis in voluptatibus flagitiosaque p̄seueret & obduret, si tamen cū iubetur ieiunat, futurae emēdationis nonnulla spes est. Non est enim in illo penitus extinctus dei timor, qui vel hac vna in re formidat non obtemperare. Sed quid de illorum obstinatione sperare licebit, qui cum nihil boni agant, ne ieiunare quidem volunt, & dum gulae indulgent, indictam quoq̄ ab ecclesia abstinentiam irrident? An ignorant quod ecclesiae mandatum, dei mandatum sit? dicente domino. Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit, & q̄ me spernit, spernit eū q̄ me misit. Dum igitur ventri suo quam deo nostro malunt obedire, deus eorum venter est, quod hic suadet, id sequitur, quod autem deus noster iubet, contemnant, neque eos puderet gulae suae fieri mācipia, cuius dños esse conuenerat. Quid tandē, impune ne id sibi futurū sperant, q̄d nulla re impediti nisi gulae vitio, ieiunare ne iussi qui-

Luce. 10.

dem volunt? Sed si viro dei misso in Bethel, cui mandatum fuerat, ne quid ibi gustaret donec redisset, semel perterisse mandatum non fuit impune, quomodo hi non punientur, qui nunquam parent? Ille sedens adhuc ad mensam, a domino sibi dictum audiuit: Quoniam non obedisti sermone meo, non infereris in sepulchro patrum tuorum. Cumque rediret, a leone in via oppressus occiditur, & ab hominibus ibidem tumultatur: & hi qui assidue peccant, nullo prorsus ieiunantes die, ne scilicet si quando non cœnent, inedia extinguantur, dei vindictam non verentur? Ille quidem ab altero deceptus, prædium cum ipso inest, ignoranterque peccauit, & talia passus est. Hi vero cum scientes volentesque delinquant, nihil supplicij sibi infligendum arbitrantur? Cur ergo, inquiunt, leonis moribus non laceramur? Quibus respondendum est, quia non estis viri dei sicut ille, qui leui mortis genere proreatu satisfecit, ut spiritus saluus fieret: sed estis serui diaboli. Atque ideo non syluestribus feris laniandi tradimini, ut postmodum infernalibus bestiis proiecti, penas luatis acriores. Non enim aqua vel similis puniendi ratio iustos & iniustos, penitentes & obduratos. alteris temporaria debetur animaduersio, alteris æterna. Quidam ita gulæ ac ventri dediti sunt, ut ne tempus quidem comedendi obseruent, prandia præuenire soliti ientaculis, cœnas merendis. quorum immodestiam Salomon arguit dicens: Væ tibi terra, cuius rex puer est, cuius principes mane comedunt. Corrupti enim reliquos exemplo, qui magistratum adepti turpiter viuunt. Econtrario autem frugalis vita præsidium, omnibus continentiae lex est, & virtutis incitamentum. Ideo consequenter dicitur: Beata terra cuius rex nobilis est, & cuius principes vescuntur in tempore suo ad reficiendum, & non ad luxuriam. Profecto non hominum, sed pecudum vita est habere incerta comedendi tempora, passimque pasci, quasi qui nunquam satientur, & edaciores idolo Bel bibacioresque existant: si tamen idolum illud tantum in die consumpserit, quantum mentiti sunt eius sacerdotes: hoc est, similia artabas

Prou. 10.

Daniel. 14

- duodecim, oues quadraginta, vini amphoras sex. Sed tamen potatus huius atque abliguritionis intemperantia tolerabilior foret, si rerum solummodo iacturam inferret, & non etiam corporis atque mentis. Hela Samariae rex cum se vino ingurgitasset, Zambri serui insidias caue re nesciuit. Itaque sibi vitam, posteris regnum amisit seruo illud occupate, prole quoque domini sublata. Balthasar Chaldaeorum rex quod die vasis, quae de templo Hierosolymitano sublata fuerant, in celebri conuiuio perpotauit, eodem occisus est, sacrilegioque addita ebrietatis finem vitae fecit. Holophernem Assyriorum ducem, qui viris armisque tam potens fuit, ut quocumque se verteret, urbibus, prouincijs, regnis terror esset, epulis vinoque grauem vnus foeminae manus interemit, & quem vincere externorum vires non poterant, crapula victus tantum ignominiosa nece perijt. Vis insuper nosse quam turpis quamque perniciofa res sit ebrietas? Noe primus vineam plantauit, vinoque infatuatus pudendis detectis iacuit indecore, ita ut vni ex filijs risum moueret. Loth autem inebriatus incestum commisit, & de filiarum concubitu liberos suscepit, ignarus quoniam essent illae cum quibus concumberet, neque fortasse quid ageret, cum inter dementem & ebrium nullum discrimen sit, nisi per alter altero facilius curetur. Tutius est autem secretum aliquid committere stulto quam ebrioso; neuter scit arcanum celare, stulti tamen verbis nemo adhibet fidem, ebrius magis creditur. Ad haec inter compotantes frequenter leuissima de causa exurgunt rixae, concertationes, vulnera caedes. Vnde Salomon in prouerbijis ait: Qui dimittit aquam, id est, qui mero vino utitur, caput est iurgiorum; & antequam patiatur contumeliam, iudicium deserit. Cui sententiae congruit, quod in Osee propheta legitur: Fornicatio & vinum & ebrietas auferunt cor. Cum autem sola ratione distemus a brutis, ea sublata, quid reliquum est, nisi ut bestijs annumeremur, & amisso corde, vecordes excordesque. id est dementes dicamur & similes. Teterrimum est in vita tale notam pati, sed longe in felicius vita mox defunctos ad aeterna destinari. suppli
2. Reg. 16.
Danic. 5.
Iudith. 13.
Gene. 9.
Gene. 19.
Prou. 17.
Osec. 4.

cia. Apostolus enim ad Corinthios scribens, affirmat, quod ebrii regnum dei non possidebunt, cum damnatis ergo computabuntur. Nam hi soli sunt, quibus nulla ex eundi de carcere spes est. Idcirco alibi idem horratur, dicens: Nolite inebriari vino, in quo est luxuria. hoc est, vino quod gulæ blanditur, & impudenter lasciuire cōpellit. Quamobrem etiam dominus ita affectos ad pœnitentiam reuocat per Iohelē prophetam, & ait: Expergiscimini ebrj & flete & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine. Pœnitere autem nolentibus per Ieremiam minatur dicens: Bibite, & inebriamini, & vomite, & cadite, neque surgatis a facie gladij, quem ego mittam inter vos. Gladius hic iustitia dei est, quæ breuissimam vitæ huius voluptatem vno ictu mutat in pœnennem amaritudinem. Hoc ipm idem dominus etiā in euangelio testatus ait, Si dixerit malus seruus in corde suo, moram facit dominus meus venire, & ceperit percutere conseruos suos, manducet autē & bibat cum ebriosis, veniet dominus serui illius in die qua non sperat, & diuidet eum, partemque eius ponet cum hypocritis illic erit fletus & stridor dentium. Vbi sunt qui pœnæ dilationem impunitatem rati licentius peccant? Non pœnam peccatorum remittit iustus iudex, sed conuersionem expectat misericors dominus. Quo diutius sustinet, eo acerbius in obduratos animaduertet, fletum irrogabit pro risu, pro gulæ oblectamento dentium stridorem. Quæ supplicia tunc demum futura quidam dicunt, cum in fine sæculi hominum animæ suis iūctæ corporibus fuerint. Ego vero etiam ea significari reor, quæ tunc erunt impio, cum primum diuidi eum a corpore contigerit. Non quod animæ dentes osscos, aut oculos habeāt carnales, sed quod inter viuentes acerrimus dolor sit, qui hominem flere & dentibus inter se collisis stridere cogit. Vt ergo intelligas pœnarum grauitatem quæ sunt in inferno, per eius pœnæ similitudinem tibi loquitur, quam in hac vita grauissimam esse non ignoras. Hæc autem consuetudo est diuinæ scripturæ, ut spiritalia quæ non intelligimus, per cor-

Iohel. 1.

Ierem. 25.

Matt. 24.

porea quæ nouimus, nobis insinuet. Maxima enim summaque esse, & in paradiso gaudia, & in inferno supplicia credendo confitemur, quanta autem vel qualia sint fando explicare nescimus, & si maiora sunt quam dici queant, omissis omnibus hæc sola cauere sola illa maxime expetere debemus.

De remedio crapulæ.

Cap. xxv.

IGitur quoties tibi in conuiuio esse cõtigerit, ubi & uina pretiosa & sapidæ exquisitæque dapes proponantur, ne talium dulcedine captus ad intemperantiam declines, cogita quanto dulcius iucundiusq; sit deo frui, quam istis obrui. Rursum cum tibi molesta esse cõperit abstinentia, mente reuolue, quanto molestius sit in inferno torqueri quam hic uentri multa exigenti modica tribuere. Ira enim & quæ grauant æquo animo pferes, & ab ijs q̄pernitiosa suauitate demulcent, prudenter cauebis, hortante præsertim domino ac dicente: Attendite autem uobis, ne forte grauentur corda uestra in crapula & ebrietate & curis uitæ huius & superueniat in uos repetina dies illa. Horum profecto quæ tibi proponimus modo, si memor fueris iam cautior continentiorque factus neque cum filijs Heli carnes de cacabo rapies, ne deum offendas & morte mulcteris; neq; cum Esau pro edulio lentis primogenita tua uendes ne patris benedictionem amittas: neque cum Israhelitis iurulentias Aegypti concupisces, ne in deserto intereas & ad terram promissionis transire non possis: neque cum Adamo & Eua ieiunij tempore uentos cibos attinges, ne de paradiso eiectus miserijs obruaris. Immodicæ autem comestationis potissima mala sunt, quod futurorum bonorū quæ in deo sunt cogat obliuisci, dū præsentibus delinit ac blanditur dicente domino. Cum comederint & saturati crassique fuerint conuertentur ad deos alienos & seruient eis, q̄d etiã castitati aduerset, & in libidinem pronos reddat: de quo in Ieremia conuenitur deus, & ait, Saturauit eos & merchati sunt, &

Luca. 21.

1. Reg. 2.

Gene. 25.

Exo. 16.

Gen. 3.

Deu. 31.

Iere. 5.